

عنوان مقاله:

کارکرد تشبیه در فضا سازی رمان سمفونی مردگان

محل انتشار:

مجله مطالعات زبانی و بلاغی، دوره 10، شماره 19 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

Alireza Asadi - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام

Sara Hosseini - دانشجوی دکتری دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

تشبیه، یکی از آرایه های بیانی است که با ادعای همانندی میان دو یا چند امر، علاوه بر تصویرگری در شکل خرد، در بعد کلان و در ضمن بررسی یافت کلی اثر، می تواند میزان و محکی برای سنجش میزان خلاقیت نویسنده یا شاعر در طرح این همانندی ها باشد. نگاهی به ادبیات داستانی معاصر و بررسی نقش تشبیه در رمان فارسی، بر این امر صحنه می گذارد که در رمان، بر خلاف شعر، اثر گذاری تشبیه از واحد جمله فراتر می رود و اگر به صورت کلی و در ارتباط با تمام پیکره اثر، مورد بررسی قرار گیرد، مفاهیم حاصل از آن می تواند به منتقدان آثار داستانی در شناخت ژانر اثر و سبک نویسنده کمک کند. رمان سمفونی مردگان یکی از آثار برجسته دهه شصت به شمار می آید که پس از گذشت چند دهه، هنوز هم مورد توجه خوانندگان قرار می گیرد. بررسی تشبیه های این اثر و نقش آن ها در فضا سازی رمان، تایید کننده این معناست که با داستانی تراژیک و فضایی اندوه بار مواجه هستیم. بررسی گزاره های تشبیهی این رمان نشان می دهد که حدود ۷۳ درصد از این جملات، الفاظ عواطفی از نوع رکود، درماندگی، تنهایی، ترس، غم و اندوه، خشونت، ناامیدی و میل به فنا و نیستی هستند که در پدید آوردن ساختار تراژیک اثر، سهم عمده ای بر عهده دارند.

کلمات کلیدی:

تشبیه، رمان سمفونی مردگان، داستان تراژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2075608>

